

Herdenking 70 jaar bevrijding: 31 maart 2015

Vanmiddag om 12 uur waren we honderden mensen bijeen in het Woold voor een indrukwekkende en sfeervolle herdenking van de bevrijding van Winterswijk, vandaag 70 jaar geleden. Aan die bevrijding ging een heftig gevecht in het Woold vooraf. Een ware tankslag.

De tankslag in het Woold op 30 maart 1945 duurde van 's morgens vroeg tot laat in de middag. In totaal sneuvelden er op die dag zestien Duitse soldaten, waarvan er zeven minderjarig waren. De Britten verloren die dag negen soldaten, waarvan van drie soldaten de naam onbekend was.

Nadat in de namiddag van 30 maart delen van Miste en het Woold waren bevrijd, was de beurt aan het dorp. Zaterdagmorgen 31 maart trokken de Britten het verlaten Winterswijk binnen. Nadat het bericht rondging dat Winterswijk echt bevrijd was, stroomden de Winterswijkers vanuit alle kanten het dorp binnen en kregen de Britten een hartelijk ontvangst.

Vandaag gedenken en vieren wij onze vrijheid. Dat hebben we te danken aan de bevrijders die hun leven hebben gewaagd voor ónze vrijheid.

Voor ons als Nederlanders hebben de jaren van oorlog en bezetting duidelijk gemaakt wat het betekent als de democratie terzijde wordt geschoven. Als rechten en vrijheden van burgers worden afgenomen. Wat er gebeurt als groepen mensen systematisch worden buitengesloten, vervolgd en vermoord. We moeten ons terdege beseffen dat onderdrukking en oorlog het gevolg zijn van het handelen van mensen. En dat vrijheid broos is.

Vandaag leren de spanningen met Rusland en met het islamitisch fundamentalisme ons wederom: vrijheid is geen vanzelfsprekendheid, maar moet iedere dag opnieuw bevochten moet worden met als lichtend voorbeeld de helden van toen.

Door die spanningen aan de grenzen van Europa en het dreigende islamitisch fundamentalisme zijn wij ons toch wel veel bewuster geworden van onze vrijheid.

Veel mensen zijn bezorgd over de internationale politieke situatie, bleek ook vandaag nog uit een onderzoek van het SCP in de jongste peiling van de stemming onder de bevolking.

Geschokt en vol ongeloof waren wij ook toen begin januari de aanslag op de medewerkers van Charlie Hebdo, de gijzelingen en het geweld tegen politieambtenaren in Parijs plaatsvonden.

Ik werd toen benaderd door een groepje Winterswijkers: "moeten we niet wat doen"! Dat is een openbare steunbetuiging geworden. Veel inwoners van Winterswijk hebben hun steun betuigd door die steunbetuiging te tekenen.

"Het geweld in Parijs treft onze westerse samenleving als geheel. Een samenleving waar respect voor elkaar en elkaars mening, vrijheid en veiligheid belangrijke waarden zijn.

Ook de reacties via de Facebookpagina heb ik bijgevoegd.

Dat was onze eigen kleine , maar welgemeende actie vanuit Winterswijk.

Ook Winterswijk is eigenlijk een kleine multiculturele gemeenschap waar enkele duizenden inwoners een andere culturele achtergrond hebben dan degenen die hier geboren en getogen zijn.

In die dagen vroeg ik mij ook af of ik eigenlijk wel voldoende in contact stond met die culturele minderheden hier bij ons. Met name die met een moslim-achtergrond. En ik vond van niet. Ik heb toen dan ook binnen een paar dagen contact gelegd met de Turkse gemeenschap, ik heb met hun imam gesproken, en ook met de Marokkaanse en de Somalische gemeenschap. En we vonden die gesprekken van beide kanten fijn. En ze krijgen een vervolg. Want samenleven met verschillende culturele achtergronden vergt elkaar kennen, elkaar spreken, de dialoog, elkaars problemen kennen en werken aan een toekomst voor allemaal. En daar kan ik als burgemeester een brugfunctie bij vervullen.

Dat doet ook de burgemeester van Parijs.....

Ik wil afsluiten met een citaat uit haar brief:

Meneer de burgemeester,

Ik wil u oprecht bedanken voor dit teken van vriendschap voor Parijs, dat wij hebben overgebracht aan de families en nabestaanden van de slachtoffers, evenals aan de Parijzenaren en nabestaanden in Parijs.

“Onze Lichtstad, vervuld van Democratie, Vrijheid en Gelijkheid, heeft altijd met broederschap mensen ontvangen die hier hun toevlucht zochten tegen vervolging, zal onverminderd doorgaan met zijn universele strijd voor de verdediging van alle verworven vrijheden, te beginnen met de persvrijheid. Ze zal zich verzetten tegen alle vormen van racisme en antisemitisme.”

Ik dank u nogmaals hartelijk,

Hoogachtend,

Anne Hidalgo

Dames en heren, ik sluit af:

Vrijheid is niet alles mag en alles kan en vrijheid betekent ook niet dat we alles mogen en moeten tolereren. Vrijheid kent grenzen en vergt individuele inzet, vorming, educatie, respect voor de ander. Vrijheid kan niet alles tolereren, vrijheid kent z'n beperkingen, vrijheid is omwille van ons allen, maar vrijheid begint bij u en bij mij.